Porównanie tłumaczeń I Koryntian 14:22

Przekład	Rodzaj	Nazwa	Treść
TRO16+	Przekład interlinearny	Interlinearny Przekład Textus Receptus Oblubienicy	Tak że języki ku znakowi są nie dla wierzących ale dla niewierzących zaś prorokowanie nie dla niewierzących ale dla wierzących
PBD	Przekład dosłowny	EIB Przekład dosłowny	Języki zatem są na znak nie dla wierzących, ale dla niewierzących,* a proroctwo nie dla niewierzących, ale dla wierzących.[1)]
PBPW	Przekład dosłowny	Nowy Testament Popowski-Wojciechowski	Tak że języki ku znakowi są nie (dla) wierzących, ale (dla) niewierzących, zaś prorokowanie nie (dla) niewierzących, ale (dla) wierzących.
TRO	Przekład dosłowny	Textus Receptus Oblubienicy	Tak, że języki ku znakowi są nie (dla) wierzących ale (dla) niewierzących zaś prorokowanie nie (dla) niewierzących ale (dla) wierzących

[1)] Trudność wyjaśnienia <x>530 14:21-25</x> znika, jeśli wiarę wierzących (τῶν πιστευοντῶν) i niewierzących (τῶν ἀπιστῶν) potraktujemy nie atrybutywnie, w sensie stałej cechy ich charakteru, to jest widząc w nich po prostu ludzi wierzących lub niewierzących, ale wolitywnie, to jest jako gotowych do uwierzenia w obliczu przekonywających dowodów. Takie postawienie sprawy daje nam wyjaśnienie 1 : Języki są znakiem, (który odrzucają) nie (ciągle) wierzący, ale (wciąż) niewierzący (zob. przemówię obcym językiem, lecz nie posłuchają, <x>530 14:21</x>, uznają to raczej za szaleństwo, <x>530 14:23</x>). Proroctwo natomiast jest znakiem, (który odrzucają) nie (wciąż) niewierzący, ale (ciągle) wierzący, bo tym ostatnim, ponieważ i tak wierzą, jest ono niepotrzebne. Prościej: Języki nie są znakiem, który przekonuje niewierzących. Takim znakiem jest proroctwo. A zatem języki tłumaczcie, ale skupcie się na proroctwie (<x>530 14:26-33</x>). Zob. złe serce niewiary w <x>650 3:12</x>. Za przedstawionym podejściem przemawia ponadto zróżnicowanie znaczeniowe między ptc. ἀπίστων, wierzący, a przym ἄπιστος, niewierzący. Wyjaśnienie 2 : Paweł, mówiąc języki, ma na myśli języki zrozumiałe (jak w <x>510 2:1-13</x>), albo tłumaczone na język zrozumiały języki obcych – za wyjątkiem <x>530 14:23</x>, w którym mówiąc o językach, odnosi się do sytuacji w Koryncie. A zatem języki obcych są znakiem dla niewierzących, że Boża zapowiedź w końcu się spełniła. Nie doprowadziło to ich do opamiętania, ale nie uratowało od konsekwencji uporu. (Inaczej było w dniu Pięćdziesiątnicy). Języki nie są znakiem dla wierzących, bo ci wierzą i bez nich. Co do proroctwa, nie jest ono znakiem dla niewierzących, bo dla nich znakiem są języki. Jest ono znakiem dla pragnących uwierzyć i w związku z tym otwartych na przekonywające dowody. Stąd języki należy nadnaturalnie tłumaczyć, by było tak jak w czasie Pięćdziesiątnicy (por. <x>510 11:1518</x>), a skupiać się na proroctwie.